

वा० रा०

॥ ८३ ॥

पूर्णेवर्षसहस्रेत्विति जनयिष्यसीत्यनेनान्वयः ॥ शुचिर्यदिभविष्यसीति वत्सरसहस्रमपीतिशेषः ॥ त्रैलोक्यहंतारं तदधिपशक्रहंतारं ॥ ६ ॥ पाणिनासंममार्जं तांदशपुत्र
प्रतिबंधहेतुपापक्षयार्थमितिशेषः ॥ अथतां आलभ्य स्पृष्ट्वा स्वस्तिगर्भभद्रंतवास्तुइत्युक्त्वा सकश्यपःतपसेययावित्यन्वयः ॥ ७ ॥ कुशप्लवं विशालाख्यंपूर्वदेशस्थतपोव
नं ॥ ८ ॥ गुणसंपदा शुश्रूषोपयोगिगुणसंपदा ॥ ९ ॥ तामेवगुणसंपदमाह ॥ अग्निमित्यादि ॥ १० ॥ पुत्रत्वाद्वात्रसंवाहनादिसर्वपुकालेषु ॥ तस्याअशुचित्वप्रतीक्षये

पूर्णेवर्षसहस्रेतुशुचिर्यदिभविष्यसि ॥ पुत्रं त्रैलोक्यहंतारं मत्तस्त्वं जनयिष्यसि ॥ ६ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः पाणिनासंममार्जतां ॥ ता
मालभ्य ततः स्वस्तिइत्युक्त्वा तपसेययौ ॥ ७ ॥ गते तस्मिन्नरश्रेष्ठदितिः परमहर्षिता ॥ कुशप्लवं समासाद्य तपस्तेपे सुदारुणं ॥ ८ ॥ तपस्त
स्यांहिकुर्वत्यां परिचर्यां चकार ह ॥ सहस्राक्षो नरश्रेष्ठ परया गुणसंपदा ॥ ९ ॥ अग्निकुशान्काष्ठमपःफलं मूलंतथैव च ॥ न्यवेदयत्सहस्रा
क्षो यच्चान्यदपिकांक्षितं ॥ १० ॥ गात्रसंवाहनैश्चैव श्रमापनयनैस्तथा ॥ शक्रः सर्वपुकालेषु दितिं परिचचार ह ॥ ११ ॥ पूर्णेवर्षसहस्रे
सादशो नैरघुनंदन ॥ दितिः परमसंहृष्टा सहस्राक्षमथाब्रवीत् ॥ १२ ॥ तपश्चरंत्या वर्षाणि दश वीर्यवतां वर ॥ अवशिष्टानि भद्रं ते भ्रातरं
द्रक्ष्यसे ततः ॥ १३ ॥ यमहं त्वत्कृते पुत्रतमाधास्ये जयोत्सुकं ॥ त्रैलोक्यविजयं पुत्रसहभोक्ष्यसि विज्वरः ॥ १४ ॥ याचितेन सुरश्रेष्ठपि
त्रातव महात्मना ॥ वरो वर्षसहस्रांते मम दत्तः सुतं प्रति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा च दितिस्तत्र प्राप्ते मध्यं दिने श्वरे ॥ निद्रया पल्लता देवी पादौ कृत्वा
थ शीर्षतः ॥ १६ ॥

तिभावः ॥ ननु तद्धंतु पुत्रप्रेसोर्दितेः कथं तत्परिचर्यां गीकार इति चेत् देवमाययैवेति गृहाण ॥ ११ ॥ दशोने दशभिर्न्यूने ॥ १२ ॥ १३ ॥ हे पुत्रयं पुत्रं
अहं त्वत्कृते त्वन्नाशार्थं याचितवती ॥ तंतव जयोत्सुकं आधास्येति ॥ विगतवैरं भ्रातृस्नेहवंतमेव करिष्ये इत्यन्वयः ॥ त्रैलोक्यविजयं भ्रातृकृतं सह तेन भ्रात्रा सह ॥ १४ ॥ १५ ॥
दिने श्वरे सूर्ये मध्यं प्राप्ते सति शय्यायां शीर्षस्थाने पादौ कृत्वा दितिः निद्रया अपल्लता गृहीतेत्यर्थः ॥ अनेन दिवा स्यापहूपपापेन शय्यापादस्थाने मस्तककरणेन चाशुचित्वं सूचि
तं ॥ केचित्तु उपविष्टा एव प्रवृत्तया पादपर्यंतं शिरःसंबंधेन शीर्षपादसंबंधः ॥ तेन ब्राह्मणस्य शूद्रस्पर्श इव शिरसः पादस्पर्शो अशुचित्वं सूचितं ॥ तपसि स्थितायाः शय्यासंबंधाभा
वेन पूर्वव्याख्याया अयुक्तत्वादित्याहुः ॥ परंतु भूशयनेपि दक्षिणपूर्वदिशोः शिरःस्थापनयोग्यतायाः स्मृतीपूक्तेः ॥ तद्वै परीत्येन शयनस्याशुचित्वसूचकत्वमस्यैवेत्याहुः ॥ १६ ॥

वा० कां०

॥ ८३ ॥